

Otázka, zda byl dotčen důležitý veřejný zájem, jest otázkou právní, kterou jest oprávněn zrušovací soud posouditi nezávisle na právním posouzení nalézacího soudu.

Veřejného zájmu se dotýká, kdo něco podniká, co je v nepříznivém vztahu k zájmu veškerenstva státních občanů nebo alespoň počtem neobmezeného jich kruhu. Důležitost zájmu je posuzovati vždy podle případu (č. 3794 Sb. n. s.). V souzeném případě hleděl obžalovaný uplatiti četníky, aby proti své povinnosti služební nečinili na něho udání pro podezření z trestného činu, jehož se dopustil. Stíhání trestných činů všeho druhu bezpečnostními a soudními úřady a nestranný výkon služby všech bezpečnostních orgánů jsou eminentním zájmem státu a jeho občanstva. Tohoto zájmu se dotkl obžalovaný, nabídl-li četníkům úplatek, aby neoznamovali jeho trestný čin směřující proti státu a spáchaný v národnostně smíšeném území pohraničním, pro konsolidaci státu zvláště významném.

Právní náhled nalézacího soudu, že nebyl dotčen důležitý veřejný zájem, spočívá tudíž na mylném výkladu zákona. Poněvadž tento pojmový znak skutkové podstaty přestupku podle § 2, odst. 2 zák. č. 178/1924 Sb. z. a n. je dán, je skutek obžalovaného trestným činem před příslušejícím a byl právem podroben zákonu v ustanovení, které se na něj vztahuje a kterého soud použil.

Čís. 5657.

Odoprel-li pachateľ trestného činu udať úradnej osobe svoje meno, aby nemohlo byť zavedené trestné pokračovanie pre trestný čin, ktorého sa dopustil, neľze ho uznať za to vinným prestupkom podľa § 43 tr. zák. prest.

Neuposlúchnutie nariadenia orgánu úradu nespadá pod ustanovenie § 42 tr. zák. prest.

(Rozh. zo dňa 3. júla 1936, Zm IV 304/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti M. T., obžalovanej z prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL/1914 a i., zmätočnú sťažnosť obžalovanej odmietol; z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p., zrušil rozsudky obidvoch nižších súdov, pokiaľ obžalovaná M. T. bola uznaná vinnou prestupkom podľa § 43 tr. z. prest., a sprostil ju podľa § 326, č. 1 tr. p. obžaloby pre tento prestupok; ďalej z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil najvyšší súd rozsudky oboch nižších súdov, pokiaľ ten čin obžalovanej, že sa vzoprela obvodnému policajnému inšpektorovi M. V., bol podradený pod ustanovenie § 42 tr. z. prest., túto kvalifikáciu pominul a zahrnul tento čin do skutkovej povahy prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL/1914, spáchaného obžalovanou v tejže dobe násilným výstupom proti policajnému inšpektorovi M. V.

Z d ô v o d o v :

Najvyšší súd, preskúmajúc túto trestnú vec z úradnej povinnosti, sa presvedčil, že rozsudky oboch nižších súdov sú dotknuté zmätkom podľa § 385, č. 1 a) tr. p., pokiaľ obžalovaná bola uznaná vinnou prestupkom podľa § 43 tr. z. prest. Čin obžalovanej, o ktorý ide v tomto prípade, spočíval podľa obsahu rozsudkov nižších súdov v tom, že keď sa obžalovaná ako účastníčka demonštrácie dopustila výtržnosti a bola obvodným policajným inšpektorom vyzvaná, aby udala svoje meno, odoprela to urobiť. Nižšie súdy mylne videli v tomto čine obžalovanej skutkovú povahu prestupku podľa § 43 tr. z. prest. Podľa skutkových zistení nižších súdov išlo o zistenie mena obžalovanej, aby mohlo byť zavedené trestné pokračovanie proti nej, teda o výpoveď obvinenej v tom trestnom pokračovaní. V takomto prípade však v smysle § 135 tr. p. obvinený nesmie byť nútený k výpovedi. Odopretie výpovedi nie je v takomto prípade trestné a preto nižšie súdy zaviniли zmätok podľa § 385, č. 1 a) tr. p., pokiaľ uznali obžalovanú vinnou prestupkom podľa § 43 tr. z. prest. Ponevác zmätok bol v neprospech obžalovanej, bolo treba ho dbať z úradnej povinnosti v smysle posl. odst. § 385 tr. p.

Nižšie súdy podradily ten čin obžalovanej, že neuposlúchla výzvy obvodného policajného inšpektora, aby sa netlačila do dverí mestského domu, pod ustanovenie § 42 tr. z. prest., avšak pri tom prehliadly, že toto ustanovenie zákona predpokladá nariadenie úradu, kým policajný inšpektor nie je úradom a jeho výzva nie je nariadením úradu. Tento čin obžalovanej nemôže teda založiť skutkovú povahu prestupku podľa § 42 tr. z. prest. Avšak tento čin nie je beztrestný, lebo by zakladal sám o sebe skutkovú povahu prestupku podľa čl. 4, odst. 2 zák. č. 125/1927 Sb. z. a n., lebo obžalovaná sa vzoprela uposlúchnuť verejného orgánu. Výrok o kvalifikácii tohoto trestného činu je teda zmätočný v smysle § 385, č. 1 b) tr. p. Avšak v tomto prípade nemohol byť tento skutok podradený pod hore citované ustanovenie zákona, lebo neuposlúchnutie verejného orgánu bolo spáchané v súvislosti s ťažším trestným činom násillia proti orgánu vrchnosti, ktorý obžalovaná spáchala v tejže dobe proti polic. inšpektorovi V. ako verejnemu orgánu, takže išlo tu o jeden trestný čin odporu proti verejnemu orgánu. Ponevác zmätok bol v neprospech obžalovanej, najvyšší súd v smysle posl. odst. § 385 tr. p. z úradnej povinnosti zrušil rozsudky oboch nižších súdov vo výroku o kvalifikácii prestupku podľa § 42 tr. z. prest. a tento čin zahrnul pod skutkovú povahu prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL/1914.

Čís. 5658.

Konal-li súd hlavné pojednávanie a vyniesol rozsudok proti mladistvému obvinenému v neprítomnosti obhájcu (§ 44, odst. 2, § 47, odst. 3 zákona čis. 48/1931 Sb. z. a n.), zavinił zmätok podľa § 384, čis. 6 tr. p.